

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3056/2022. (II. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pkf.20.730/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Palásthy és Társai Ügyvédi Iroda, dr. Kárpáti Margit ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pkf.20.730/2020/5. számú végzése, valamint a Szolnoki Járásbíróság 9.P.20.399/2020/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a bírói döntések ellentétesek a Nemzeti Hitvallással és az Alaptörvény 28. cikkével, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] Az indítványozó (az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban perújító alperes) ellen az egyik közjegyző fizetési meghagyást bocsátott ki. A kötelezett a fizetési meghagyást szabályszerűen átvette, ezt követően törvényes határidőn belül ellentmondást terjesztett elő, azonban az elektronikus beadvány kitöltése során nem a megfelelő ügyszámot tüntette fel. A téves ügyszám miatt az ellentmondás egy másik közjegyzőhöz került, aki azt a nála folyamatban lévő fizetési meghagyásos eljárásban használta fel, mely eljárásban a kötelezett szintén az indítványozó, a jogosult azonban más volt. A kibocsátott fizetési meghagyás így ellentmondás hiányában jogerőre emelkedett és a végrehajtás elrendelésére is sor került.
- [4] Az indítványozó ezt követően igazolási kérelemmel és ezzel egyidejűleg ismét ellenmondással élt. A közjegyző elutasította az indítványozó igazolási kérelmét, az ellentmondást pedig visszautasította. A közjegyző ezen végzését a Fővárosi Törvényszék határozatával helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó jogi képviselője útján perújítási kérelmet nyújtott be, melyet a Szolnoki Járásbíróság a 2020. június 20. napján kelt 9.P.20.399/2020/9. számú végzésével a megengedhetőség körében elutasított. Az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 393. § a) pontjára, mely szerint a perújítás csak akkor engedhető meg, ha a fél önhibáján kívül nem volt abban a helyzetben, hogy a perújítási kérelmében felhozott tény, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során érvényesítse. Az önhibán kívüliséget a bíróság megalapozatlannak találta.
- [6] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Szolnoki Törvényszék a 2020. november 19. napján kelt 1.Pkf.20.730/2020/5. számú végzésében helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését. A másodfokú bíróság végzésének indokolásában hivatkozott a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Fhtv.) 28. § (1) bekezdésére, amelynek értelmezése alapján az ellentmondást annál a közjegyzőnél kell előterjeszteni, aki a fizetési meghagyást kibocsátotta. Tekintettel arra, hogy az indítványozó jogi képviselője az ellentmondás előterjesztésekor helytelen ügyszámot adott meg, az ellentmondás nem a fizetési meghagyást kibocsátó közjegyzőhöz, hanem másik közjegyzőhöz érkezett meg. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem minősül a Pp. 394. § (1) bekezdése értelmében önhibán kívülinek az a tény, hogy az alperesi képviselő téves ügyszámot jelölt meg.
- [7] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Szolnoki Járásbíróság 9.P.20.399/2020/9. számú végzése, valamint a Szolnoki Törvényszék 1.Pkf.20.730/2020/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Az indítványozó az Alkotmánybíróság felhívására az eredeti indítványát kiegészítette és azt egységes szerkezetben megküldte az Alkotmánybíróságnak.

- [8] Az indítványozó a pertörténet bemutatását követően a bírói döntések alaptörvény-ellenességét a Nemzeti Hitvallás, valamint az Alaptörvény 28. cikkének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére alapították.
- [9] Az indítványozó a Nemzeti Hitvallással összefüggésben az igazság sérelmére hivatkozott, amely abban rejlik, hogy az indítványozót egy elírás következtében megfosztották a jogorvoslati eljárástól. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított tisztességes hatósági eljárás tekintetében a polgári peres eljárásban a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének sérelmét állította azzal az indokolással, hogy nem egyforma mércével kerültek megmérettetésre az eljárásban résztvevők: a közjegyzők, illetve az indítványozó.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben a jogorvoslatihoz való jog sérelmére hivatkozott azzal az indokolással, hogy a bíróság az „önhibánkivülség” mint a perújítási lehetőség egyik feltételének meglétét túlságosan mereven értelmezte, ezért az indítványozó nem juthatott el odáig, hogy az ügyében a bíróság érdemben dönthessen.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslatihoz való jog sérelmével összefüggésben előadta, hogy az ellentmondás a feltüntetett ügyszám és annak tartalma közötti eltérés miatt hibás volt, a hibás beadványra pedig nem lehet az elkészttség jogkövetkezményeit alkalmazni, mivel a beadvány határidőn belül került benyújtásra. Az indítványozó szerint ez a körülmény a perújítás megengedhetősége vonatkozásában nem róható a perújító fél terhére. A perújítás megengedhetőségének a jogerős megtagadása az indítványozót megfosztotta az utolsó jogorvoslati lehetőségétől.
- [12] Az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét arra hivatkozással állította az indítványozó, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe a józan ész követelményét akkor, amikor az indítványozó önhibájára hivatkozással elzárta a perújítás mint jogorvoslat lehetőségétől.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [14] 3.1. Az Alkotmánybíróságnak először azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményeinek.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértését pusztán közvetetten, a jogorvoslatihoz való jog sérelmével összefüggésben állította, arra vonatkozóan önálló indokolását nem adott elő [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés [3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]].
- [16] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásra, 28. cikkre és a XXVIII. cikk (7) bekezdésére vonatkozó elemeit illetően az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek megfelelő-e.
- [17] Az Abtv. 27. §-a szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Jelen alkotmányjogi panasz esetében a Nemzeti Hitvallásra és az Alaptörvény 28. cikkére nem lehet alappal hivatkozni, mivel ezek önmagukban nem vetik fel az indítványozó Alaptörvényben garantált jogainak sérelmét [3152/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [19]; 34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [18] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezeknek a feltételeknek az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem felel meg.
- [19] Az indítvány alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítványozó által felhívott

alaptörvényi rendelkezés tartalmát érintően. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alkotmányos szinten rendes jogorvoslat biztosítását írja elő, így a perújítás mint rendkívüli jogorvoslat nem áll az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében szabályozott jogorvoslatához való jog alkotmányos védelme alatt. A perújításhoz való jog törvényben biztosított jog, melyet a törvényalkotó különböző feltételekhez kötött.

- [20] A perújítás intézményének fenti alaptörvényi helyzetéből következően a bírói döntéseknek a jogorvoslati jog sérelmével kapcsolatban állított alaptörvény-ellenessége eleve nem állapítható meg. Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy önhiba vagy annak hiánya megállapításának kérdése törvényességi-szakjogi kérdés, melynek elbírálása kizárólag az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik.
- [21] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [22] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [23] Az első és a másodfokú bíróság döntésének indokolásában számot adott arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartja megalapozatlannak a perújítási kérelmet. Az idézett állandó gyakorlat alapján az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírói döntések helyesek voltak-e.
- [24] A fentiekből következően az alkotmányjogi panasz a konkrét ügyben a hivatkozott Alaptörvényben biztosított jogokkal összefüggésben nem vet fel sem az egyedi ügyön túlmutató alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló, az alkotmányjogi panasz hatáskörben orvosolható alaptörvény-ellenességet.
- [25] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben foglalt formai követelményeknek, részben az Abtv. 27. § és 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/291/2021.

